

متن پرسش

سلام علیکم استاد امیدوارم حالتان خوب باشد این سوال در ذهن ام پیش آمده بود اما نمیدانم کدام راه صحیح تر است. وقتی سیره عرفا را دقت میکنیم متوجه میشویم که با دو دسته عارف مواجه میشویم دسته ی اول عرفای شیعی نجف است که سر سلسله آنها مرحوم شوشتری است و عرفای دیگر مکتب نجف میتوان به ملاحسینقلی خان همدانی سید احمد کربلایی - مرحوم بهاری - سیدعلی آقاقاضی - مرحوم حداد - آیت الله قوچانی - مرحوم بهجت - و دیگر شاگردان آقای قاضی و ملاحسینقلی خان همدانی که خود شما بیشتر آشنا هستید. از طرفی هم اگر دقت کنید در سیره ی بعضی از این اولیای الهی انزوا و گوشه نشینی زیادی به چشم میخورد که در خاطرات و شرح احوالشان آمده است. معمولا از سیاست دور هستند و زیاد مداخله در سیاست نمیکنند. مخصوصا در سفر اول و دوم اشان حالات عجیبی دارند و رفتارهایشان نسبت به جامعه و اطرافیان کمی خاص هست که اگر کسی تسلط بر احادیث و لایه های عمیق دین نداشته باشد و سیره ی عرفای شیعه را درک نکند سیره این بزرگواران را با صوفی گیری اشتباه میگیرد که این خود یک بحث ریز و دقیق است که من نمیخواهم داخل شوم. و افرادی هم هستند با اینکه جزو مکتب نجف نیستند ولی همین سبک را دارند مانند مرحوم میرزا جواد آقاملکی تبریزی - شیخ محمد جواد انصاری که باز هم احوالات این بزرگان را میتوان در کتب های شرح حالشان خواند. از طرفی دیگر هم با عرفایی مواجه هستیم مانند امام خمینی - مانند علامه حسن زاده و آیت الله جوادی آملی که سیره سلوکی آنها کاملا در بطن اجتماع است و سلوک آنها توام با عرفان با سیاست و اجتماع هم همراه است. امام با اینکه یک عارف است ولی پر رنگ ترین نقش سیاسی را در جامعه ایران دارد. من نمیخواهم سیره ی سلوکی امام خمینی و مرحوم قاضی را شرح بدهم که شما خود در این زمینه استاد هستید. من میخواهم بگویم باید ذیل کدامین حرکت کنیم؟ به نظر من شیوه سلوکی امام و مرحوم قاضی تفاوت های زیادی دارد البته این فقط نظر من است. بخواهیم سلوک امان ذیل شخصیت امام باشد پس شخصیت مرحوم قاضی چه؟ خودتان یکبار فرمودید از ابتدای تاریخ اسلام عارفی چون سید علی قاضی نبوده است و اگر بخواهیم بطور مستمر ذیل شخصیت سیدعلی قاضی باشیم به نظر من از سیاست و اجتماع عقب می افتیم. نمیدانم این عقب افتادن از سیاست و جامعه صحیح است یا خیر؟ من خودم هم گیج شده ام دیگر اگر میشود من را راهنمایی کنید

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده در جلسه‌ای که سال گذشته در مدرسه‌ی معصومیه داشتم تحت عنوان «وظیفه و نحوه‌ی سلوک طلبه‌ی عصر انقلاب» که به صورت جزوه در آمد و روی سایت هم هست، عرض کردم اگر امروز مرحوم قاضی زنده بودند همان راهی را می‌رفتند که حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» رفتند. زیرا اصل قضیه که توحید و حضور مع‌الله است که فرقی نمی‌کند، می‌ماند رویکردی که باید امروز داشت که بحمدالله امروز به بهترین شکل می‌توان در ذیل شخصیت حضرت امام «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» رویکرد دینی خود را به ثمر برسانیم. موفق باشید